

האוֹצֶל שְׁלֵשִׁי

בכפר קטן בהרי הימלאיה יש בית אוצר לאן גדול.

סוסי הכסף שהובאו כמנחה
לאל ג'אמלו, מזכורת למתנתו
יקרת הערך של המלך אכבר

תעלומה:

למה נהוג להביא לאל

סוסי כספר במתנה?

ג'אל!

איש עדיין לא זכה לראות את המטען שבתוכו

כתב וצילם > יוחם יעקובסון

לו כפר קטן, הנקרא אף הוא מלאנה. אל הכפר מוליכים כמה שבילים צרים וקשיים למעבר. במשך ימים וימים בשנה הם חסומים בשלג כבד, וממלאנה אין יוצא ואין בא.

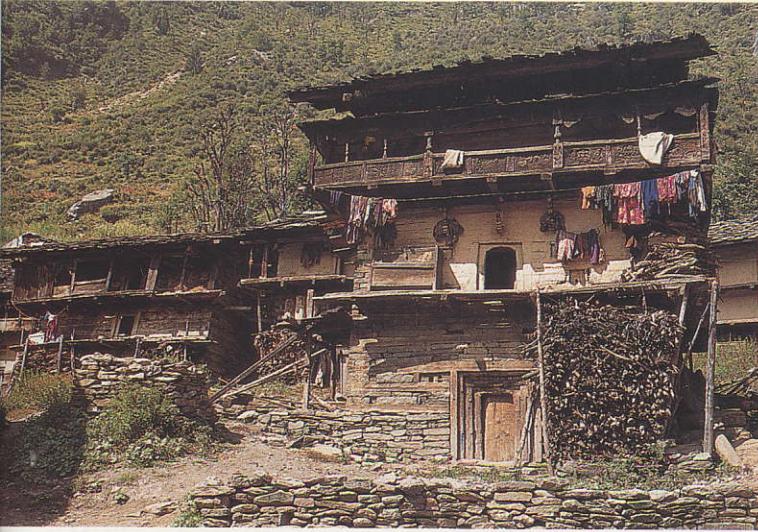
מתעלמים מזרים

תושבי הכפר, כ-600 איש, חושבים שהם הטהורים באדם, שכן הם מתחננים רק בין עצם, ולא מאפשרים לזרים לבוא עמים מגנו או להיכנס לבתיהם. את פני הזרים המעניינים, שמניגעים בכל זאת, הם מקדמים בהתעלמות מוחלטת שעולה להעליב.

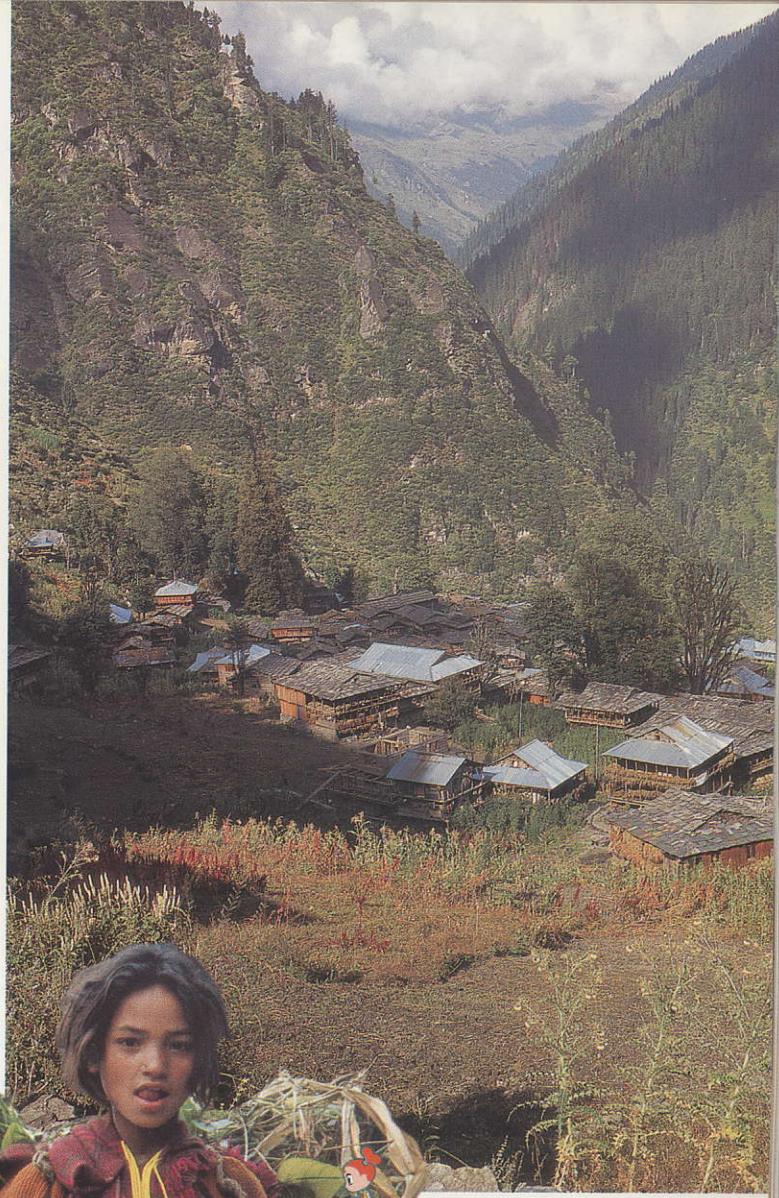
את הסיבות להתנהנות הזאת היא האמונה, שהאל הנדול ג'אמלו בחר בהם בלבד כבניו והוא מגן עליהם מכל פגע רע. הם מאמינים, שככל מי שנכנס לפגוע בהם או בחי

עמק מלאנה, הנמצא בהרי ההימליה, רב הנסתור על הגלי. תעלות ורבות, בלתי פתורות, מקבלות את פניה המבקרים הבודדים שמניגעים למקום.

יד אדם כמעט לא נגעה בעמק מלאנה, והוא נותר פראי לחלוין. צלעותיו הן מצוקים תלולים, כמעט בלתי עבירים, שהם נופלים מפלוי מים רבים. במקומות שבהם יש די קרקע צומחים יערות עצובות. בלב העמק הנידח הזה שוכן

בית בכפר מלאנה

ובצומח של העמק, יפגע על יקי ג'אמלו, אך לאיבוד ביערות ולא יישוב עוד. בני מלאנה טוּנָנִים, שהרשות לצוד או לכroot עצים שומרה להם בלבד. פעמים רבות נהגים הרים לתלות קירניהם של בעלי חיים שצדו על קירוטי החיצוניים של בית האוצר של ג'אמלו, כדי לחלוק כבוד לאל. בנוקף לקירנים אפשר לראות סוסים רבים מקסם הממוסמים לקירות המבנה. מהם אוטם סוסי פסף, ולמה הם תלויים על הקירות?

הקבוץ והמטבעות

לפני ארבע שנים שנה בערך, כך מספרים בני המקומ, בזמן שבזהו שלט המלך אכבר, הגיע לפקר קבוץ מסינו. מראהו היה עלוב כל כך, עד שמיד עורו חמלת לבפו של גזבר האוצר. הוא האכיל את הקבוץ, ולפניה שהלך לדרכו אף נתן לו שתי מטבעות, כדי שיוכל לקנות מזון. כעבור כמה ימי נדודים הגיע הקבוץ אל שער עיר גדולה. מיד התנפלו עליו מוכסים מטעמו של המלך אכבר. הם

אל מלאנה
מובילים רק כמה
שבילים, שבמשר
חוֹדְשִׁים רבים
בשנה הם חסומים
בשלג

תושבי הפקר חושבים
שהם הטהורים באדם, ולכן
 אסור לזרים לגעת בהם

מה, באמת?

בית אוצר
משמש לשחרירת אוצרות עבר
האל, ולא נערך בו תפילה.
בכפר מלאנה עורכים את
התפילות בחוץ, על כר עשב.

בני הכפר מצמידים את הסוסים לביית האוצר; הזרים מניחים אותם על האדמה

בית האוצר של ג'אמלו

דרפק חזרה לביריה". במקום זאת הציעו היועצים להכין צבא שלם של פסלים עשויים ממתכות יקרות, ובראשו פסלון של המלך יצוק זקב, רוכב על סוס מקסף. א Kapoor קיבל את ההצעה, ושלח לפכפר משלחת של מכובדים שנשאו עימם את שתי המטבעות ואת המנחתה היקרה. כשבגיעה המשלחת לפכפר, התקבלה המנחה. **ג'אמלו סלח למך על חטאיו והמלך נרפא מיד.**

מנחת הסוסים הקטנים

ומازל כל אדם – ברכבר או זר – שורצוה לחילוק כבוד לג'אמלו או לזכות בברכתו, מגיש לו כמנחה סוס קטן מקסף. בני הכפר מצמידים את הסוסים למבנה, בעוד מי שאינו בן הכפר מניח את מנחתו על הארץ. אחת לכמה זמן אוספים את הסוסים, מתייכים אותם ויוצקים מהם סוסים גדולים יותר. השמועות מספרות, כי בתוך בית האוצר של ג'אמלו יש עושרות סוסי כסף, בנוסף על המנתנות ששולח א Kapoor. בית האוצר בינוי בכספת, **לא חולנות**, ובלתו נעה תמיד. ורק הגזבר ראשיה להיבנש לתוךו. איש מלבדו לא וא את האוצר האגדי במזו עיניו, ולכנן אין יודעים עד כמה הוא גדול. אפשר פשוט לעצום עיניים ולדמן. ◎

הפכו אותו – **ראשו למטה ורגליו אל על** – ומתחז בלוויי הסוחבות שלבש נשרו שתי המטבעות. המזקנים נטלו את הכספי לקופת המדינה, ושחררו את הקבוץ. עוד באותו יום קורה דבר נורא: המלך א Kapoor חלה במחללה קשה. רופאים הובאו מפל רחבי הממלכה ומחוץ לה, אולם איש לא ידע פיצד לרפא את המלך.

חלפו שנים רבים, ומצבו של המלך הלק וחםיר. והינה, באחד הימים הופיע בשער הארמון **זקו חכם** בעל מראה מוזר. הוא אמר לשומרים שביצולתו לרפא את המלך. מכיוון שאפסה כל תקונה, מיהרו להזכיר אותו לארמון. הזקו החכם ניגש אל מיטת המלך, ואמר לו שמהלתו היא עונש שהטיל עליו האל ג'אמלו. "הכל בגל מעשייהם הרעים של המזקנים שלך", אמר. **"תוכל להשיר את הקלה** רק אם תשיב לאל את שגונלה מהקבוץ".

מיד נתן המלך פקודה לחפש באוצרותיו את שתי המטבעות. באורח פללא הן נמצאו צמודות זו לזו. מיד החל המלך להתארגן למסע הארץ אל מלאנה, משכנו של האל ג'אמלו, כדי להחזיר לו את המטבעות. היועצים, שראו את הספינה הצפיה לממלכה בהעדן מלך, ניסו לשכנעו לא לצאת לדרך. "אתה חולה", הם אמרו לו, "וספינה גדולה צפיה לממלכה אם **ישיג אתה החורף** ושלגים יחסמו את